

[Bomholt.]

erhvervet allerede nu kun kan udøves med økonomisk Tab. Naar Havnen er tæt pakket med Fartøjer, saa tager det en ganske urimelig Tid at komme ind og ud af Havnebassinet, og allerværst virker det, at Fiskene dør i de sammenstuvede Hyttetænde. Tabene rammer Eksportørerne, men derefter virker de som et Pristryk paa Fiskerne, og til Slut er det naturligvis et Tab for hele Landet.

Jeg har intet at indvende mod Tilskud til nye Havne, naar Grundlaget er sundt, men hvis der skal være Mening i Ordet „Erhvervspolitik“, saa maa man naturligvis først træde hjælpende til dér, hvor den naturlige Erhvervsudvikling kræver det. At Udviklingen i Esbjerg forløber endog overordentlig hurtigt, kan ikke være nogen Indvending. Havneudvidelsen kræver en treaarig Bevilling, men jeg gør dog opmærksom paa, at der det første Aar kun behøves en mindre Bevilling, idet det planlæggende Arbejde vil tage nogen Tid.

Paa det omtalte Møde den 20. Oktober blev der fra Foreningernes Side fremsat den Tanke, at Nyanlæg af Bedding i værste Fald kunde udskydes, dersom man altsaa blot kunde faa den nødvendige første Bevilling til Havneudvidelsen. Hvis Udvidelsen skal udskydes, saa vil Erhvervsforholdene i Sæsontiden ende i en Misère, og det virker naturligvis som et Tryk paa Fiskerne. Alligevel vil jeg mene, at Beddingsanlægget kommer i det rigtige Øjeblik, og jeg vil derfor henstille til de højtærede interesserede Ministre at finde en Udvej til en snarlig Paabegyndelse af Havneanlægget.

Jeg takker den højtærede Minister for offentlige Arbejder for den store Velvillie, der hidtil er vist alle Andragender vedrørende Fiskeriet. Denne Tak gælder Udvidelsen af Auktionshallen, af Slæbestedet og det foreslaaede Beløb til Beddingen, og ikke mindst kan jeg paa hele Fiskeriets Vegne takke for den overordentlige Imødekommenhed, der udvises i Spørgsmaalet vedrørende Havne- og Brotakster.

Ligeledes takker jeg den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri for de mange Love, der sidste Aar blev vedtaget til Gavn for Fiskeriet, saaledes Loven om Fiskerierhvervets Fremme, i Henhold til hvilken Lov der oprettes et fiskeriskonomisk Laboratorium og ydes Penge til Støtte til Reklame og Propaganda samt til Udsendelse af Fiskerikonsulenter; ligeledes Loven om Fiskeriraadet, skønt jeg naturligvis maa beklage, at Landets største Fiskeplads ikke blev repræsenteret i dette Raad, et Forhold, der dog formentlig kan ændres ad Aare.

Der er ikke i al den Tid, Fiskeriet har eksisteret, blevet arbejdet med en saa maalbevidst Kraft for at udvikle netop dette Erhverv til Gavn for Fiskerstanden og hele vort Land. I sin Trontale udtalte den højtærede Statsminister, at den paabegyndte Udvikling af Fiskeriet vil blive fortsat, og tilføjede, at Finansieringsforholdene for dette Erhverv, som ogsaa for Skibsfarten, for Tiden er Genstand for Overvejelse. Med stor Interesse afventes denne Lov vedrørende Fiskeriets Finansiering, da der jo udkræves endog meget betydelige Beløb til de store Kuttere, der for Tiden anvendes i den søgaaende Flaade.

Jeg har modtaget adskillige Henveldeiser vedrørende Afdragsfristen for Fiskerilaan, og det kan ikke nægtes, at det i den gældende Lov fastsatte Aaremaal, er alt for kort i Forhold til Kutternes store Tonnage. En Kutter kan fungere mindst en 40—50 Aar, og det er da urimeligt, at Afdragsfristen sættes til $\frac{1}{4}$ af dette Tidsrum. Naar Loven inden længe kommer til Revision, vil dette Forhold vel kunne ændres; der er ingen Tvivl om, at en Ændring til Fiskernes Fordel vil betyde et Plus for Erhvervet.

Det glæder mig, at den tidligere Trafikminister, det ærede Medlem Hr. Slebsager, endelig er blevet klar over, at Stationsforholdene i Esbjerg er utilfredsstillende. Den Belastningsevne, som det ærede Medlem mener er overskredet, var imidlertid for længst overskredet, da det ærede Medlem sidst var Minister, men da havde Sagen aabenbart noget mindre Interesse. Ogsaa den Gang manglede der en Perronundergang, ogsaa den Gang krydsede Togvejene hinanden paa en mindre heldig Maade, ogsaa den Gang slog Røg og Damp ind paa Perronerne. Det glæder mig, at det ærede Medlem nu har saa haardt Brug for esbjergensiske Vælgere, at han er begyndt at føle Røgen ubehagelig.

Hvis det ærede Medlem havde gjort sin Pligt, mens Tid var, saa havde disse uheldige Forhold nu været afhjulpet, men den Gang var det ærede Medlem mere optaget af at skære ned paa Tjenestemændenes Lønninger end paa at fremme Udviklingen af Jernbanestationer. Imidlertid, ogsaa de sene Omvendelser tæller jo med, og jeg skal for min Part gerne henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder i saa vidt Omfang som muligt at afbøde de Unladelssynder, som Ministeriet Madsen-Mygdal gjorde sig skyldigt i.

En Række mindre Forbedringer kan afhjælpe de værste Mangler, men i øvrigt tror jeg, at Stations- og Jernbaneforholdene